

REVISTA DE PREMSA

Dalí, patriota

El passat 31 de maig els lectors d'aquest diari ens vàrem trobar amb unes sorprenents declaracions de senyor Artur Mas, conseller en cap de la Generalitat, relacionades amb la celebració, l'any vinent, del centenari de Salvador Dalí. "Catalunya necessita no només homenatjar els seus fills il·lustres", va dir el conseller, "sinó aprofitar aquestes celebracions des del punt de vista de l'exaltació patriòtica".

(...) El senyor Mas no ho tindrà gens fàcil a l'hora de convertir Dalí en un patriota, tal i com jo crec que el senyor Mas entén el terme *patriota*. Més diria, els patriotes catalans com el senyor Mas mai havien demostrat el més mínim interès per Salvador Dalí fins que aquest, vell i malalt, es va posar a fer testament. I és notori el cabreig que van agafar aquests

patriotes al descobrir que Dalí havia donat la seva obra a l'Estat espanyol. Més encara, els patriotes catalans, ja siguin d'esquerrres o de dretes, sempre van rebutjar Dalí, al qual van acusar de ser un gosset de Franco.

(...) No, Dalí no va ser mai un patriota com ho és el senyor Mas i els seus seguidors, però això no treu que, a la seva manera, es considerés i se'l pugui seguir considerant, un patriota. Perquè la pàtria està feta de moltes coses i de la mateixa forma que existeixen un cervell, un cor i un rostre patriòtic, existeix també un cul patriòtic. I Dalí tenia un cul patriòtic.

Joan de Sagarra
El País. 8 juny de 2003

L'orgue tramuntanal

Si en Peret Jordà, pastor de Garriguella, hagués dit que s'hauria d'instal·lar al castell de Quermançó un orgue de vent que sonés aprofitant la tramuntana, la gent hauria considerat que, pobre Peret, feia una vida massa solitària. Però ho va pro-

posar en Salvador, fill del notari de Figueres, l'home que ha fet guanyar més diners a tota la comarca els últims vint anys, i heus ací que s'han ajuntat el capital i la tècnica per dur a terme la idea. En Salvador va arrancar un negoci que és un dóna-me'n dóna-me'n, va regalar a la posteritat les taquilles abundants mai vistes a l'Empordà. Si en podem obrir encara una altra, qui resistiria la temptació?

En la part tècnica hi participen els Orneguers de Montserrat i la Universitat Ramon Llull i fins i tot el ministeri d'en Piqué, que corona la piràmide d'institucions públiques implicades. Entre tant entusiasme musical i turístic hi ha una veu prudent: la de l'alcalde de Vilajuïga, que tem que l'orgue atabali dia i nit els convilatans.

Miquel Pairoli
El Punt. 8 de juny de 2003

HORA NOVA

Núm. 1317

24/06/03

P. 2